

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

„Kmečke zveze“

V nedeljo je bil kmečki dan. V treh okrajih so se vršili ustanovni shodi „Kmečkih zvez“. Kmečko ljudstvo povsod z veseljem pozdravlja to novo organizacijo. Do 1800 kmečkih mož je v nedeljo na shodih navdušeno izjavljalo, da se hočejo združiti s svojimi stanovskimi tovariši v močno kmečko armado.

„Kmečka zveza“ za goriško okolico

je imela svoj ustanovni shod v nedeljo ob 9. uri dopoldne v dvorani hotela Central. Navzočih je bilo nad 500 mož. Zborovanje je vodil jako spretno predsednik pripravljavnega odbora župan in dež. poslanec g. Anton Klančič, ki je omenjal važnosti zborovanja ter dal besedo uredniku Kremžarju, ker je bil za to točko določeni govornik posestnik g. Andrej Kavčič iz Dornberga v zadnjem hipu zadržan.

Govornik omenja važnost združevanja. Le oni stan kaj velja, ki se združuje. Kmečki stan naj se združi po „Kmečkih zvezah da pride do veljave. Omenja „Kmečkih zvez“ na Štajerskem in Kranjskem, ki so se izkazale kot živa potreba ljudstva. Kmečki stan je podlaga naroda, potreba je torej da se ta narodna podlaga okrepi v združenju (Odobranje).

Danes se ustanavljajo „Kmečke zveze“ tudi za ajdovski in tolminski okraj. V Cerknem je že ustanovljena. Nato razlaga ob opetovanem odobravanju načrt „Kmečke zveze“.

Našemu kmetu je treba politične izobrazbe. Za vzgled navaja gornjeavstrijske kmete, ki so združeni v svoji zvezi, ki šteje 80.000 članov. Ko bo tudi naš kmet tako politično izobražen, ne bo več dostopen raznim političnim mešetarjem (odobranje) in zato bo „Kmečka zveza“ tudi v tem oziru velikega pomena. (Živijo klici, odobranje).

Nato je imel velepomemben in krasen govor dr. Pavletič, ki je zarisal razmerje „Kmečkih zvez“ do naše ljudske stranke na eni in do liberalcev ter agrarcev na drugi strani.

Govor dr. Pavletiča

se glasi:

Namen današnjemu shodu je razložiti Vam potrebo in važnost politične organizacije kmetkega stanu in navdušiti Vas za-njo.

Mi smo v politiki ljudska stranka, mi hočemo, da ljudstvo samo odloča o svoji usodi.

Da bode ljudstvo [moglo to storiti, se mora pred vsem zavedati, t. j. spoznati mora svoj pomen, in svoj namen, spoznati mora svoje pravice in svoje dolžnosti.

Ker smo pristaši ljudske stranke moramo torej nujno hoteti, da bode ljudstvo zavedno, izobraženo.

Ljudstvo pa mora biti tudi organizirano t. j. ustvariti si mora gotove oblike, nekaka orodja, po katerih more svojo voljo izraziti in jo tudi uveljaviti.

Združiti se pa morejo uspešno samo ljudje skupnih nazorov, skupnih potreb, skupnih namenov. Takih skupnosti je navadno največ med ljudmi istega stanu. Naravno in koristno je torej na sploh, in posebej še med nami Slovenci, da se po stanovih organiziramo.

Pred vsem potrebna in nujna pri nas organizacija kmetkega stanu.

Kmetki stan je med nami najštevilnejši in najvažnejši stan. S kmetkim stanom stoji in pade slovenski narod!

Organizacija kmetkega stanu pa mora biti dvojna, gospodarska in politična.

Dosedaj se je poskusila pri nas skoro izključno samo gospodarska organizacija po gospodarskih društvi in zadrugah.

To je potrebno, hvalevredno delo, ki se mora z vso vmeno nadaljevati in popolnjevati.

Toda gospodarska organizacija ne bo vspevala, ako se ne bode mogla naslanjati na krepko politično organizacijo kmetkega stanu.

Politična organizacija bo meč, s katerim si bo kmetki stan priboril v državi veljavo, ki mu gre.

Temu namenu bo služila tudi Vaša

življenje na ktero, bi še skoraj priseči več ne mogla, da je bilo res.

Kakor bi bil večer... ko pričakuje v novem lepo — rožastem krilu, da pridejo in se zmenijo z njenim očetom in žnjo. V strahu je... drhti... oče nima veliko — pa še vsega dati ne more in ne sme — ima še družino razen nje in za vse sama revna bajta... par pedi zemlje in nekaj repov.

Težko bo, kar tako s samo ljubeznijo — kakor ji je še vedno obljuboval mlad Kovnikar — njegovemu očetu gotovo ne bo povšeč — težko.

Skrbelo jo je — in hodila je gledat na prag, kedaj pridejo odkod — pa jih ni bilo — Francelj ji je pa vendar obljubil za noč gotovo. Pa jih ni hotelo biti, zato je bilo pa že Anki v mislih: pa se niso nemara skesali — in mogoče še sam. — Zaskrbelo jo je — pa sram jo je bilo, da je oblekla novo rožasto krilo — saj ga ne bo... zastoj... ne bo ga...

Anka se ni smela zmisliti, kaj bi bilo potem, če bi ga ne bilo, da bi vedela gotovo, da ne pride več — in je ne ljubi...

kmetka zveza, in vse druge kmetke zveze, ki so se ali se bodo še ustanovile v naši deželi.

Vi ste bistven del naše ljudske organizacije v kateri dobijo primerno zastopstvo interesi vseh stanov.

Ker ste največji in najvažnejši del naše ljudske organizacije, se morajo dosledno Vaše težnje in Vaše koristi pri vseh ukrepih naše stranke uvaževati pred vsemi drugimi.

Tako so naši zastopniki, njim na čelu naš voditelj dr. Gregorčič že dosedaj vedno in povsod ravnali, in so morali potrpeti marsikateri napad ravno od liberalne strani radi tega, ker niso pustili, da bi se kmetki stan v eno ali drugo svrhu še hujše obremenil, kakor je že obremenjen. In kakor doslej, tako bo tudi v prihodnje naša stranka ali v prvi vrsti zastopnica Vaših interesov ali pa je sploh ne bo.

Kako bedasto je torej, kar se bere v eni zadnjih številkah „Soča“, da so „kmečke zveze“ le privesek „farovške politike“! Ne ljuba „Soča“, naša politika ta, da mora kmet biti in ostati v središču „farovške politike“, naša politika je ta, da kmeta gospodarsko osvobodimo in politično okrepimo ker smo prepričani, da brez tega vsi skupaj nič ne pomenimo! (Odobranje).

To naše prepričanje se seveda nič kaj ne sklada, z nauki domačih liberalcev, ki so proglasili, da kmetu ni več pomoči in da kmet ne bo rešil slovenskega naroda.

Mi pravimo nasprotno: „Kmetu se mora pomoči“, in samo kmet, gospodarsko podkrepjen in politično zreli kmet more rešiti slovenski narod!

Naša politika je pa, kajpada tudi, da kmetu dopovemo, da liberalci niso njegovi prijatelji, in da od farške gonje ne bo sit. In samo ker bodo kmetke zveze najbrže tudi tega mnenja, jih liberalci imenujejo „privesek farovške politike“.

Ako bi pa že naš kmetki stan bil v tako žalostnem položaju, da bi moral postati „privesek“ kake stranke, ne bo postal nikdar privesek liberalne stranke,

Šla bi — takoj... nikomur bi ne povedala ničesar, nikomur ne, sama bi trpela — potem pa že kjerkoli...

Naslonila se je ob podboj vrat in mislila je žalostno, ker jo je skrbelo.

Pa vse drugače se je zaobrnilo kolo njenih misli, ko je zaslišala izpod griča glasno in veselo govorjenje: razločila je glas Kovnikarjega Francelja in starega Kovnikarja.

„Pridejo že, pridejo —“

Kakor bi bila še v tisti mladosti polna mladih hrepenj in solčnih upov, lahke so ji bile noge — in zdelo se ji je: še lažje in srečnejše srce.

Luč v hiši je upihnila — potem pa zaprla vrata, pod zaglavnik pa je skrila ključ in odšla je po griču.

Svetal je bil grič od lepe, bele noči. Gozd se je kopal v morju mesečeve svetlobe, ob golem vrhu pa se je videla Anina kočja kakor tiho svetlišče sredi samote.

Lepo je bilo pogledati odspodaj do vrh griča, čez katerega se je vlivala v nižino bela luč. Ana se je med potjo večkrat ozrla do vrha in vsakikrat se je zamislila v prijetne misli, ki jih hoče nočjo še doživeti.

dokler ima še iskro razsodnosti in ponosa v sebi. Saj to bi bil moralčen samomor, ako bi se hotel obesiti na vrat stranki, ki ga je po svojih voditeljih že ponovno tako slovesno obrekla in ga obsodila v gospodarsko smrt. Pa tudi tista takozvana kmečka stranka, ki je nastopila pri zadnjih državno-zborskih volitvah, Vas ne bo zvalila v svoj tabor ker je preklaverna. Liberalci niso Vam kmetom še nič koristnega povedali, pa znajo včasih vsaj zabavno zmirjati. Tudi izveste od njih Vi, ki hočete ostati verni katoličani, da Vas od liberalcev loči „velikanski prepad nepremotljivih načelih nasprotij“.

Tu veste vsaj, s kom imate opraviti. Od agrarca pa ne zveste nič določnega. Vsaj njegov naprošeni voditelj ni vedel v svojem programatičnem govoru nič točnega izjaviti. Definitivnega programa ni imel. Tudi kako bi ta stranka, ki hoče druge voditi, samo sebe vodila, še o tem nimajo doslej nobenega pojma. Njihov voditelj je v tem pogledu izjavil dobesedno:

„Vprašanje je, ali se organizujemo po društvenih zakonih ali v stranko z zaupniki z raznimi odbori. Danes ne morem priti še z nobenim določenim predlogom.“ To naj bi še bilo. Toda dalje: „Lahko se sklene, da se pridružimo eni ali drugi stranki. Biti pa moramo sklepni, ali pa se pridružimo eni ali drugi stranki in tiramo prepričanje naprej.“ Kaj naj rečemo na-to!? Še tega ne vedò, ali naj žive kot stranka, kje in kako naj živè. Taki stranki brez programa, brez načrta, brez organizacije naj bi slovenski kmet poveril svojo usodo? Mislim, da tega noben razsoden kmet ne bo storil.

Ako bo taka stranka pa vendarle živela, živela bo le kakor zavezница liberalcev. S tem nočem reči, da so vsi „agrarci“ zavedni liberalci; saj celo v liberalni stranki bo dobili marsikateriga, ki po svojem mišljenju spada bolj k nam, kot k liberalcem. Vendar pa uči razvoj v drugih deželah in tudi domača znamenja kažejo precej jasno, da se liberalizem, mnogokrat potuhne, in da se nađeva krinko kmečke stranke, kedar

Hitela je dalje po stezi med smrekami, krilo ji je šumelo in velike, rdeče rože na njem so bile videti v svetlobi kakor velike črne pike. Med potjo so se ji včasih zaklecnila kolena, da se je morala pripogniti — videla ni — in skozi raztrgane podplate jo je zbadel špicast kamen sredi steze. Nevoljno je vsakikrat vzdihnila in zašla je v nezadovoljne misli, da se je ob takem brz spomnila kaj žalostnega iz njenih spominov...

Stopila je steza z griča na veliko — belo, široko cesto, na ktero se je zlila z griča tudi svetloba, da se je odprla prostrana sanjajoča plan na obe strani ceste — in ob nji so se zvrstile v vrsto kmečke hiše, kakor nočni čuvaji. V hišah so še videle luči — in pred marsikatero so sedeli v nočnem hladu ljudje na klopi in govorili glasno.

Ana ni marala mimo. Pri cerkvi za pokopališčem je krenila čez polje. Ves čas je hitela, da ji je prihajalo vroče... skozi čevlje pa ji je silila do nog mokrota resnih poljan...

(Dalje pride.)

LISTEK.

Kočarica.

Vasovanov:
(Dalje.)

Skozi Anina okna je brlela luč gorela je sveča, ker so se razložili v steklih utripajoči plamenčki. Pripravljala, je večerjo — na ognjišču je gorel močan ogenj. — Zase navadno ni kuhala zvečer nikoli — nočjo pa vendar.

„Nočjo pride — pisala je — moram kaj, bo lačna, iz mesta je daleč — v vozu se pretrese in človeku je rado slabo“ — govorila in menila se je sama s seboj, na okno je postavila iz omare pollitersko steklenico domače slivovke. Kmalu pa je tudi pogasila ogenj in odstavila posode. Z lučjo je odšla v hišo napravljat se. Iz velike skrinje v kotu ob peči je vzela rožasto krilo, ki je kar šumelo med prsti. Ponosna je bila Ana včasih na to krilo — snubači so jo hoteli videti v tistem in dopadala jim je da so brž naredili brez prepiranja za doto.

To je oblekla — pa se ji je zdelo, kakor bi se ji nočjo še ponovilo tisto

spozna, da v svoji pravi podobi ne more pri kmetih nič doseči.

Zatorej pozor pred to kmečko stranko! Pozor zlasti pred tisto oljkino vejo mira in sprave, ki jo nosi v rokahl! Če prav pogledate, boste videli, da to ni oljkinja veja, ampak, da so to limanice za take tiče, ki se niso hoteli vesti na liberalni lim.

Kar je med agrarci dobro mislečih, to je takih kmetovalcev, ki hočejo sebi pomagati do resnične veljave in blagostanja in si pri tem ohraniti pravo vero, namreč ono vero, ki jo uči katoliška cerkev, ne kak zmeden liberalce, ti vsi spadajo v Vaše vrste in te vrste jim morajo ostati vedno odprte. Oni pa, ki hočejo, dasi prikrito, osrečevati Vas s protiversko politiko ali pa ki hočejo z novo stranko delati le novo zmešnjavo in novo zgago, te boste pobijali, ker so pomočniki in zavezniki liberalcev in škodljivci kmetkega stanu.

Vi pa, vrli kmetovalci, ki ste se pri zadnjih državnozbornih volitvah tako junaško borili proti odkritim in prikritim liberalcem, Vi, ki se hočete združiti v kmečkih zvezah, Vi niste in ne boste privesek naše stranke, Vi ste že sedaj z našo stranko organična celota in enota, Vi ste meso od našega mesa, kri od naše krvi! Mi smo vsi eno telo: Vi ste naši, pa tudi mi smo Vaši! (Viharno odobravanje.)

Dr. Gregorčičev pozdrav „Kmečki zvezi“.

Zborovanja se je udeležil državni poslanec dr. Gregorčič, ki se je mudil v Gorici, ter je pozdravil zborovanje. Rekel je: Živimo v dobi, ko se prenavlja naše javno življenje, zato je tudi v naši organizaciji treba novih, časa primernih oblik. V „Kmečke zveze“ moramo imeti zaupanje. Potrebne so, ker iz središča ni mogoče vsega voditi. Društvo „Sloga“, je doslej po možnosti vršilo svojo dolžnost, a potrebe so narastle in za to treba novih organizacij. Pozdravlja zborovalce in „Kmečko zvezo“ ter želi začetemu delu obilo uspeha. (Viharno odobravanje.)

Kmetje za premeščanja slovenskega moškega učiteljskega v Gorico.

Dr. Pavletič omenja premestitev moškega učiteljskega iz Kopra v Gorico ter predlaga sledečo resolucijo, ki je bila med viharnim odobravanjem sprejeta.

Na zaupnem shodu dne 30. junija 1907 zbrani kmetovalci goriške okolice zahtevajo od visoke vlade, da nemudoma izvrši sklep deželnega šolskega sveta, po katerem naj se slovenski oddelki moškega učiteljskega iz Kopra premesti v Gorico, ter pričakujejo, da bode visoka vlada z vso odločnostjo zavrnila vse nasprotna nakane italijanskih prenapetelcev.

Dr. Gregorčič omenja, da se je on kot državni poslanec že pred tremi leti potegoval za premestitev učiteljskega. Sad tega dela ni izostal. In tudi sedaj se je še in se bo še v družbi s tovarišem g. Fonon in drugimi slovenskimi poslanci v Slovenskem klubu potegoval za stvar. (Veliko odobravanje. Živio klici.)

Med velikanskim navdušenjem je zbor pritrdil ustanovitvi „Kmečke zveze“, nakar je bil shod zaključen! Zborovalce je pozdravil brzojavno državni poslanec Josip Fon, pismeno pa dež. poslanec Blazij Grca in župnik Ivan Rojec.

Ustanovni shod „Kmečke zveze“ za ajdovski sodni okraj.

Veličasten je bil shod v nedeljo 30. junija na Goričici. Tudi najbolj oddaljene občine in vasi so bile zastopane po svojih najboljših močeh. Zborovalcev so cenili na 600—700. Takih shodov vipavska dolina ni videla dosti.

Shod se je vršil javno na Travniku g. Furlana. Sklicatelj župan Jožef Pavlica, ki je bil izvoljen tudi za predsednika shoda, je po pozdravu v krat-

kih in jednatih besedah pojasnil pomen kmetke organizacije.

Dr. Breclj je razvijal v glavnih potezah načrt „Kmetke zveze“, nje ustroj in politični pomen za kmetki stan. Kmetom treba stanovske zavesti, politične probuje in zloznega organizovanega postopanja. Okrajne organizacije so del skupne organizacije „Slovenske krščanske ljudske stranke“ na Goriškem. V ti stranki vlada popolna svoboda in demokratizem, vsakdo ima enake pravice in dolžnosti, vsi stanovi so si enakopravni. Pred vsem je stranka kmetka, ker obstoji po ogromni večini iz kmetov in pa radi tega, ker je kmetki stan vsestranske pomoči najbolj potreben. Govornik je prebral in razložil bistvene določbe iz pravil, ki jih je pripravljali odbor že poslal v potrjenje.

Navdušenje za „Kmetko zvezo“ je bilo nepopisno. Neki Kosovel je hotel kaliti soglasno veselje zborovalcev, a jo je moral naglo odkuriti.

V začasni odbor, ki naj vodi agitacijo za „Kmetko zvezo“, dokler vlada ne potrdi pravil, so bili soglasno izvoljeni: V. Vodopivec, župan v Kamnjah, Jožef Bajec, pos. na Goričici, Janez Bajec, pos. v Skriljah, Ludvik Benko, pos. v Šmarjah, Alojzij Poljšak, velep. v Gabrijah, Janez Leban, pos. v Črnicah, Jožef Pavlica, župan v Rihembergu, Jožef Volk, župan v Sv. Križu, Janez Kovač, podžupan v Lokavcu in Jurij Česnik, pos. na Otlici.

Nato je zaključil predsednik Pavlica shod povdarjajoč z zadovoljstvom, da se je velevažni shod vršil navlic ogromni udeležbi v tako lepem uzornem redu in ob tolikem navdušenju.

„Kmečka zveza“ za tolminski okraj.

Dne 30. junija ob 4. uri popoldne se je vršil pri Sv. Luciji na vrtu g. Ant. Vuga shod, na katerem se je govorilo o ustanovitvi „Kmečke zveze“ za sodni okraj tolminski. Shoda se je vdeležilo do 600 kmetov; zastopane so bile vse vasi v tolminskem sodnem okolišču. Dr. Dermastia je v jednatih besedah pojasnil načrt „Kmečke zveze“, ki je bil z navdušenjem od navzočih kmetov sprejet. Nato je g. učitelj Bratina omenil zgodovinski razvoj kmetkega stanu omenivši končno, da je po splošni jednaki volivni pravici kmetki stan v državi prišel do one veljave, katera mu je vže zdavnej pristojala. Vsled tega naj se kmetje združijo v „Kmetke zveze“, kjer bodo združeni zahtevali svojih pravic ter jih tudi dosegli. Burno pritrdjevanje je sledilo izvajanjem obče priljubljenega g. govornika. Imenovali so se zaupniki in pripravilo se je potrebno za potrjenje pravil. Zbrani kmetje so navdušeno zatrdjevali, da bodo delovali na to, da bode vsak zaveden kmet tudi član „Kmečke zveze“.

Načrt „Kmečkih zvez“.

Kmečki stan je steber narodu, državi in cerkvi; je temelj, na katerem slo nita red in mir v državi. Ker je torej kmečki stan nujno potreben obstanku naš ga naroda sploh, zato zahtevamo:

1. Zadolžena kmečka posestva naj se razbremené na ta način, da se odplačujejo na daljša leta dolgovi in nižje obresti s pomočjo državnih in deželnih denarnih zavodov.

2. Postavno naj se določijo stalni in dedni kmečki domovi, da se na njih more preživljati ena družina. Ti domovi bi se ne smeli razkosavati, tudi ne zadolževati nad četrtino vrednosti.

3. Izvrši naj se državni zakon glede kmetijskih zadrug s pomočjo državnih podpor in posojil.

4. Popolnoma naj se odpravi zemljiški davek ter nadomesti z davkom od čistega dohodka.

5. Uvede naj se primernejši red za posle in poljedelske delavce, da se omeji beg brezposelnih oseb v mesta in tovarne ter kmečki posestniki dobé potrebne delavce.

6. Ustanovi naj se s pomočjo države zavarovanje delavcev, poslov in sploh manjših posestnikov ter obrtnikov zavarost in onemoglost ter slučaj nezgode.

7. S primernim deželnim zakonom naj se uredi obupne zdravstvene razmere na Goriškem, da bo imelo kmetko ljudstvo dobro, hitro in ceneno zdravniško pomoč na razpolago.

8. Vojaška služba naj se zniža na dve leti. Vojaške vaje naj se vršé, ko imajo ljudje na polju in vinogradih najmanj dela; zadnji dve vojaški vaji v deželni brambi naj se odpravita. Ob košnji in žetvi naj se vojaki pošiljajo na dopust.

9. Za vojaštvo naj vojaška uprava kupuje žito, vino, seno, slamo, razna živila in druge potrebščine naravnost pri kmečkih obrtnih zadrugah brez prekupcev.

10. Zahtevamo deželne in državne zavarovalnice proti ognju, toči in živin- skim boleznim.

11. Uredi naj se potom deželnega zakona živinozdravniška služba tako, da bodo imeli kmetje večšega živinozdravnika hitro in po ceni pri rokah.

12. Podržavijo naj se zasebne železnice, v prvi vrsti vipavska in južna železnica. Enotni nižji vozni tarifi naj pospešujejo promet domačih poljskih in gozdnih pridelkov, visoka brambena carina pa omejuje uvoz tujega blaga in preveliko konkurenco z domačimi pridelki.

13. Omeji ali pa popolnoma naj se prepove uvoz živine in mesa iz tujih, posebno pa iz okuženih dežel.

14. Država in dežela naj izdatneje podpirata poljedelstvo, (vinogradništvo, sadjarstvo, vrtnarstvo in živinorejo). Poljedelskemu ministerstvu naj se dovolijo višji krediti v državnem proračunu, da more dovoljevati večje državne podpore za vodovode, vodnjake, uravnavo vodá, namakanje in osuševanje travnikov, izboljšanje vinogradov in planinarstva.

15. Uvede naj se pravilnejše in cenejše pogozdovanje, izboljšajo s podporami občinska in gozdna pota.

16. Lovski zakon naj se čimpreje izboljša v prid in korist kmetijstva.

17. Zahtevamo pravičnejšo trgov. in carinsko pogodbo z Ogrsko, da more naša vlada varovati domačo poljedelsko produkcijo; ali pa naj se napravi carinska meja med obema državnima polovicama. Carinski dohodki naj se razdele med državni polovici, ogrska kvota v pokritje skupnih državnih stroškov naj se zviša.

18. Prepovedo naj se razni, poljedelstvu škodljivi karteli, preuredi trgovina z žitom na borzah in sploh prepove „prodaja žita in moke na dolge obroke.“

19. Da se povzdigne kmečka stanovska zavest, da postane kmečki stan popolnoma enakopraven z vsemi drugimi, zahtevamo izdatnejši strokovni pouk na ljudskih šolah in učiteljskih, poučne tečaje in predavanja, zimске kmetijske in gospodinske šole.

20. Država naj odškoduje občine za dela v prenešenem delokrogu.

21. Kot zavedni Slovenci pa hočemo z drugimi stanovi ramo ob ramo braniti drago nam vero svojih očetov, mili nam materinski jezik slovenski ter očetnjava, da prisije solnce pravica tudi pred vrata slovenskega trpina.

„Edinosti“.

Velespoštovani urednik tega lista se je zopet enkrat ponižal med svoje dopisnike z Goriškega ter iz njih srede naslovil na nas nekaj robotosti, ki ne delajo čast njegovi vzvišenosti.

Najprej se je obregnil ob nas, da vlačimo za lase v vsako zadevo užitnino. To prvič ni res. Mi smo prejeli že nebroj pisem, v katerih nas karajo somišljeniki, da o tako velikanski karibitvi — zaslugi naše stranke! — za naše ljudstvo na gospodarskem polju tako redkokada sporočamo. Zasluga naših poslancev za užitnino, katera bo nesla naši deželi milijone in milijone, je tako ogromna, da zapira celo na Krasu najhujšim naprednjakom

— sapo. Velespošt. urednik naj se le potruži do najbližnjega kraškega župana, ki je naš najhujši nasprotnik na Krasu, in ta mu pove, da se je proti našemu poslancu, ki ima največ zaslug za užitnino izrazil: „Za užitnino Vam postavimo spomenik!“ — Urednika „Edinosti“ pa ta sijajni uspeh gospodarski gluši v ušesih in zbada v oči. Privatni žep znanega bogataša mu je torej ljubši nego olajšanje davčnega bremena našega ubogega ljudstva! To nam je velik rodoljub, ta urednik „Edinosti“! In kateri je pa tisti list, „ki vedno prebavlja le“ volilno reformo, o kateri se še ne ve, ali se kdaj porodi, katera ni torej še nič škodovala, nič koristila? Hej, „Edinosti“! Le izderi bruno iz svojega očesa in pusti pezdri, katerega niti v našem očesu ni!

„Edinosti“ piše, da se mi zaganjamo vanjo s puhlimi in stokrat premletimi frazami, in sicer ne iz političnega nagiba, ampak materialnega. No, no, ali jo njena vzvišenost tako malo varuje pred tako niskotno in podlo lažjo! „Edinosti“ nam ni mogla doslej dati niti odgovora na naše stvarne članke, kateri so ji bili seveda čez vse nevšečni. Zato jo pozivljamo še enkrat, naj dokaže: da ni bilo nje vmeševanje v kraške volitve nesramno in podlo politično sleparjenje ljudstva! Tak dokaz bi še le dokazal, da niso bili naši članki stvarni, ampak „puhle in stokrat premlete fraze“.

Da bi bilo „Edinosti“ vseč, da bi njeno politično sleparstvo v kraških volitvah zapadlo kaj kmalo pozabljenosti, to vemo, zato poskušajmo tudi našemu nastopanju proti njej izpodmakniti politične vzroke in mu podtakniti materialne, koristolovne nagibe. Ona bi rada uverila ljudi, da jo zavidamo in napadamo, ker da „ima v Gorici preveč naročnikov, čitateljev in kupovalcev“. No, no, ta poskus preskoka na gmotno polje se „Edinosti“ prav gotovo ne posreči. Mi smo pustili „Edinosti“ do minolih državnozbornih volitev na miru. Ko smo pa iz nje političnih dejanj v zadnji volitveni kampaniji izpoznali, da stoji pri njej politična poštenost ravno tako nizko kakor pri naši „Soči“, smo ji stopili nasproti, in taki tudi ostanemo. Nje cvetoča kupčija v našem mestu — če je res taka — nas prav nič ne briga. Gmotno stališče našega lista je po svoji naravi prevzvišeno, da bi se ponižalo v nje nizke špekulacije. Naš list je oslonjen na konsorcij rodoljubov, ki so se združili, da z denarnimi prispevki zagotovijo Slovincem na Goriškem politični časnik, ki naj služi pravi vzgoji našega ljudstva. Naš list ni špekulacijsko podjetje ene same osebe, kakor sta „Edinosti“ in „Soča“. Pri našem listu je vsled tega izključena možnost, da bi hodil na lov po gmotnih dobičkih posamezne osebe. Ne kupčija z denarjem iz naroda, ampak denarna požrtvovalnost za narod je življenjski duh „Gorice“. Zatorej naj vzame „Edinosti“ enkrat za vselej na znanje, da „Gorica“ ne more biti njej drugačna nasprotnica nego politična, in to je in otane. Ker je „Edinosti“ špekulacijsko podjetje, ji je reklama seveda najvišji ideal, zato bobna po svojih „novicah“ z Goriškega, ki so bile za časa volitev jako „pobarvane“! „Edinosti“ pravi, da ponatiskujemo nje „zanimive novice“ z Goriškega. Tako! Če mi sporočamo o dnevnih dogodkih, o katerih pišejo tudi tuk. laški listi, in če „Edinosti“ prevaja in ponatiskuje ta laška sporočila, no, potem ponatiskujemo mi iz „Edinosti“?! — Tako n. pr. je pred mesecem in dnem priobčil tuk. laški dnevnik „Il gazzettino“ članek o slabem 30 letnem gospodarstvu liberalnih Lahov na tuk. magistratu. „Edinosti“ je ta članek med „vestmi iz Goriške“ v skrajšani obliki — nenavedši vira — ponatisnila. Ako bi bili mi tudi o tem kaj spisali, no, potem bi bili mi to seveda „ponatisnili“ iz — „Edinosti“! — Ali ni „kunšten“ ta velespoštovani urednik „Edinosti“?! Ali ne le „kunšten“, ampak tudi „muhas“ je. Ko smo v začetku minolih volitev rekli enkrat „Edinosti“, da se v novejšem času rada ume-

šava v zadeve na Goriškem, nam je odvrnila, kazaje na mladost našega lista, da se je umešavala, predno se je „Gorica“ rodila, zdaj pa „Gorico“ zmerja s psovko „stara brezoba babura“. Lepa hvala za to rahločutno nljudnost!

V „Edinosti“ slednjič čitamo: „Pred ožjo volitvijo na Krasu so tamošnji pristni pristaši „Slogine“ stranke očitno izjavljali odposlancem te stranke, da bodo glasovali za Štrekelj na edino le iz vzroka, ker je „Gorica“ napadala „kmečko stranko“. Predno homo verjeli temu blebetanju, naj nam „Edinost“ pove, zakaj pa niso tamošnji pristni pristaši „napredne“ stranke izjavljali, da bodo glasovali za dr. Laharnarja edino le iz vzroka, ker je „Soča“ še bolj napadala kmečko stranko? Ti „užaljeni“ izjavljali so pa zares „čudni svetniki“! Pristni pristaši so bili tako pristno zvesti, da je niso dali niti svojih glasov iz maščevanja za kmečko stranko, za katero ni hotela „Gorica“ kot glasilo tej kmečki stranki nasprotno „Slogine“ stranke pisati. In ti somišljeniki „Sloge“ in veliki prijatelji kmečke stranke so izkazali svoje prijateljstvo do kmečke stranke s tem, da niso volili te kmečke stranke kandidata, ampak temu nasprotnega „naprednega“ Štrekelj na!! Da reasumiramo: Somišljeniki „Sloge“, prijatelji tej nasprotno kmečke stranke so glasovali za obema tema strankama nasprotno „napredno“ stranko!!! Ali ni to že monstrum logike, katero ima v zakupu le velespoštovani urednik „Edinosti“!

Slovensko kopersko učiteljske v Gorici!

Goriški magistrat se protivi premeščanju slovenskega koperskega učiteljske v Gorico. Proti temu predloženemu nastopu je treba od naše strani odločnega odpora. Naša politična društva, naša županstva in naše poslance opozarjamo, da zastavijo vse svoje moči, da pride učiteljske v Gorico kot kulturno središče naše slovenske dežele. Pohvaliti in podpirati moramo pri tej priliki možati korak našega deželnega šolskega sveta, ki je kot odločilni faktor storil ta sklep.

V nedeljo je na dveh zborovanjih od skupaj nad 1100 zborovalcev sprejeli tozadevni resoluciji.

Politično društvo „Sloga“ je sklenilo odposlati na c. kr. namestništvo v Trst peticijo, v kateri pozdravlja z veseljem sklep dež. šolskega sveta, pričakuje, da se premešitev našega slovenskega učiteljske iz Kopra v Gorico izvrši v najkrajšem času, slovesno protestira proti žalitvam slovenske narodnosti od italijanske strani ter izraža prepričanje, da bo vlada energično zavrnila namere laških nestrpnostev.

Starešinstvo občine Ozeljan St. Mišel je sklenilo v seji dne 30. junija resolucijo s katero se zahteva premešitev slovenskega moškega učiteljske iz Kopra v Gorico. Pozivljamo vsa županstva da posnemajo ta hvalavredni sklep.

Italijanski deželnozborski klub se je sešel pretečeni teden, da se posvetuje, kaj je ukreniti proti premeščanju slovenskega moškega učiteljske iz Kopra v Gorico. Glavno besedo pri tem je imel poslanec Jurij Bombič.

Dopisi.

Iz Rihemberga. — Poročilo „Soče“ št. 69. o nameravanem novem župnišču z visokostjo sob 4½ in oken 2 m nas je res prestrašilo. Zato sem šel jaz naravnost k g. župniku vprašat, koliko je resnice na tem. — Zvedel sem slednje: Sobe v župnišču, kolikor jih je, so visoke 2½ m, okna 1 m 40 cm. Župnik se s to visokostjo popolnoma zadovoljuje in niti na misel mu ni prišlo nikdar, da bi se stropi vzdigovali in večala okna. Sploh s tem ni bilo niti govora. — Župnik zahteva od vlade le predelavo župnišča, ker so vsa zapirala, vsi podovi v času 60 let „stekli“ t. j. pregnjili. se ob-

rabili; dozidavo dveh sob, ker ima sedaj samo dve sobici, jedno veliko in jedno veliko vežo; mali vodnjak, ker vode sploh nima; mali hramec, da more ohraniti vino, da pok. g. župnik je imel dober pikolit, a vedno „skaženo“ kalno vino.

Za vse to je naredila vlada sama načrt in sicer g. inženir Pipan iz Gorice. Načrt se niti za las ni predeljeval in g. župnik se je zadovoljil koj s tem, kar je g. Pipan prvokrat naredil. — Je tedaj izmišljeno, da bi župnik delal za novo župnišče, za predelavo načrtov. — Župnik sploh nobenih načrtov nima. Želja njegova je le, da bi hitro naredili, kar mislijo.

V kolikor sem mogel razumeti g. župnika, je vse to delo proračunjeno na krog 12000 kron. Velika svota! Zakaj? Zato, ker 60 let se ni nič popravljalo, in pred 60. leti je bilo sezidano, a ne kenčano, hrama in vode ni. Z ozirom na to, so proračunjeni stroški mali, da najmanjše mogoči. In na občino bi prišlo le krog 4—5000 kron največ.

Od kod te laži po „Soči“ in „Primorcu“. — Od tod, ker liberalci naprednjaki s svojimi listi sploh sploh ne morejo drugega kot lagati. Zakaj? Zato da šuntajo nevedno ljudstvo proti duhovnu; pri nas, da vzbujajo in netijo sovraštvo v ljudstvu proti našemu župniku g. Strancarju, ter da bi tako preprečili popravo župnišča in — novo cerkev.

Najbolj nizko se spušta dopisnik, nam dobro znan, ker očita g. župniku, da ima očeta pri sebi. Da, ima pri sebi očeta, imel je tudi mater več let pri sebi, tudi sestro in to jo župniku v čast, ne v sramoto. A naši naprednjaki hočejo to porabiti v zaničevanje, ker drugega ne znajo. Obrnite se okrog in našli boste več duhovnov, ki imajo stariše in sploh svoje pri sebi, kot taci, ki imajo druge.

Tako je „Primorec“ in „Soča“ zidala uže dve leti župnišče, a ubogi župnik mora še vedno bivati v župnišču 60 let nedotaknjem razen parkrat pobeljenem.

Toliko v pojasnilo vsej javnosti na laži v „Soči“ in „Primorcu“.

Novice.

Občni zbor društva „Sloga“. — Člani društva „Sloga“ se vabijo na izvanredni občni zbor, ki se bode vršil 11. t. m. ob 9. dop. v prostorih „Goriške zveze“ v ulici Vetturini. Dnevni vspeled: Volitev predsednika in jednega odbornika.

„Šolski Dom“ priredi običajno šolsko veselico v soboto in nedeljo popoldne ob 5. uri. V nedeljo in ponedeljek bo razstava ročnih del. Prihodnji torek je maša in sklep.

Nezaupnice dr. Ploju. — Štajerska „Slov. kmečka zveza“ je v svoji seji dne 24. junija ob nenavzočnosti poslancev soglasno sklenila nezaupnico, ker se je ločil od drugih poslancev „Kmečke zveze“. Enako se je na shodu v Trbovljah izreklo tudi slov. kršč. soc. delavstvo. Poslanec Ploj je obsojen in mora po vseh parlamentarnih običajih odložiti mandat. Plojev slučaj je prvi za one, ki so hoteli izolirati krščanske ljudske poslance.

Sobotni „Slovenec“ tudi dokaže, da je edini dr. Ploj kriv, da slovenski Korošci niso dobili 2 mandatov, da pa je na vse napade na dr. Šusteršiča molčal ter jih celo sam povzročil. Svoj značaj je zopet pokazal sedaj, ko je zapustil zastavo, pod katero se je boril. Naj ga imajo liberalci značajneža!

Imenovana sta za stalna profesorja na tukajšnji gimnaziji Slovenec Andrej Ipavec in Italjan dr. Jurij Pitacco. Goriškemu rojaku g. Andreju Ipavcu iskreno čestitamo.

Tombola, ki se je na dan sv. Petra vršila na Travniku, je bila mnogo slabše obiskana kot druga leta. Med tem, ko je bilo lani prodanih 8000 listkov, jih je bilo letos komaj 5000. Vzrok temu je iskati v okolnosti, da se Slovenci vedno manj udeležujejo te prireditve, ker jo Lahi izrabljajo v politične de-

monstracije. Kakor že par let običajno, se je tudi letos na trgu Ginnastica vršila po tomboli ljudsko veselico v korist „Leginemu“ skladu, pri kateri pa nikdar ne brez bolj ali manj odkritih iredentovskih demonstracij. — Glavni dobitek 400 K je dobil železniški delavec J. Pirc iz Kala pri Kanalu.

— Vsakemu svoje! Sporoča se nam: Z odliko s slovenskim učnim jezikom in iz nemščine kot predmet, napravila je zrelostni izpit na tuk. učiteljsku gdč. Ivanka Lapanje, nekdanja učenka „Sol. Doma“, ne pa gdč. Ivanka Godina, kakor je bilo pomotoma v Vašem cenj. listu št. 54 objavljeno.

Izmed slovenskih realskih odličnjakov je dobil odliko Anton Terčič, ne pa Janez Terčič, kakor je omenjeno v realsem šolskem izveštvju. Omenjeni učenec je Anton, ne Janez.

— Iz letnega poročila tukajšnje gimnazije. — Poročilo prinaša na prvem mestu zanimivo latinsko razpravo o omiki in vzgoji rimskih žen, opisal dr. Pitacco. Jezik je klasičen in lahko umljiv. Razprava sama fino kritično obravnava zlasti literalno delovanje rimskih žen, katerih število je še tako majhno da se dajo sešteti na prstih.

Iz nadaljnjega nas zanimajo razmere o profesorskem kolegiju. Vseh učiteljev je 25; od teh 10 Slovencev, med temi so pa samo 4 definitivni, Italijanov je 7, 5 definitivni ostali 8 so Nemci, ki so izvezemši jednega, vsi stalno nameščene. Čisto drugačno je seveda narodnostne pa razmerje narodnosti med dijaki. Vseh dijakov koncem leta je 513 in 4 privatisti. Slovencev je nekoliko nad polovico, namreč 262, potem pridejo Italijani 211, Nemcev je samo 36, potem še nekaj drugih narodnostij. Številke nam kažejo, da v Gorici ni mesta za nemško gimnazijo. Okroglo 80% dijakov je končalo z ugodnim vspehom šolsko leto. Vpliv Nemščine se posebno kaže o spodnjih razredih, kjer je n. pr. v I. razredu padlo nad polovico učencev. Slabo spričevalo pridnosti v višjih razredih daje dejstvo, da je zlasti v 4. in 5. razredu razmeroma najmanj odličnjakov.

Omenjamo še, da se v poročilu nahaja tudi krasni latiski prevod Gregorčičeve pesmi „Soči“, ki smo ga priobčili tudi mi. Poročilo je torej res latinsko in dela čast klasičnim filologom zavoda!

Vsesokolska slavnost v Pragi. — V četrtek je bil frenetičen sprejem Francozov. Navdušenje množice je bilo toliko, da je promet zastal. Pred hotelom „Saški dvor“, ki je določen za stanovanje francoskih gostov, so bile velikanske ovacije Francozom. Odgovarjal je podžupan pariški dr. Lampue. Francozi so zagotavljali, da tako velikanskega sprejema nikdar ne zabijo. Na ulicah je množica pela Hej Slovani in marzlejo V petek je prišlo 58 Rusov, Hrvatje. Slovenci in Belgijci. Listi opozarjajo občinstvo, da so belgijske narodne barve črna, rmena, rdeča, in naj zato proti tem barvam sedaj ne demonstrira, ako jih kje zapazi. Poljaki tudi po svojih občinskih zastopih ne bodo zastopani. „Slovenski klub“ zastopajo pri praških slavnostih poslanci dr. Benkovič, Fon in dr. Hočevar. Bolgari, Srbi, Črnogorci so prišli v petek zvečer. Zagrebška in ljubljanska deputacija sta bili navdušeno pozdravljeni Slovenci so prišli še le ob sedmih. Beneška noč je vspela sijajno. Vreme prekrasno. Ministra Fort in Pacak sta prišla oficijelno k sokolski slavnostim.

Na vsesokolsko slavnost je prišel tudi Colyuhom, glavni urednik največjega angleškega lista „Times“ zastopat angleško časnikarstvo. — Svobodne vaje je v nedeljo telovadilo 3064 Sokolov in 2500 Sokolic. V sprevodu je korakalo 25.000 Sokolov. Sprevod je trajal 3 ure.

Vsesokolsko slavlje se je pričelo z mednarodno tekmovalno telovadbo, na to se je pričel sprevod, ki je defilirai pred estrado, napravljeno pred mestno hišo. Po dovršeanem sprevodu so se slavnostni gostje podali v veliko dvorano mestne hiše, kjer jih je pozdravil župan. Zvečer se je vršila ljudska slavnost. Prireditvam sta prisostvovala ministra Fort in Pacak. Preden je slavnostni sprevod pasiral „Prekope“, je prišlo med nekim nemškim kulernim dijakom, ki je hotel iti na drugo strao „Prekopov“, in med reditelji gostega špalirja do prepira, pri čemer so se rabile palice in kamenje. Konečno je policija primorala dijaka in druge njegovd tovariše, ki so ga podpirali, da so se umaknili v neko restavracijo. Slavnostni sprevod je potem svobodno pasiral „Prekope“. Devet dijakov je policiji prijavilo, da so bili ranjeni s palicami.

— Divaški rodoljubi prirede dne 21. julija veselico na prostem v prid Ciril in Metodove družbe in divaške šolske mladine s razsvetljavo vilenice.

Društva.

dr Bralno društvo v Oseku priredi veselico dne 7. julija ob 5. uri popoldne na dvorišču g. J. Rijavec. Nastopijo domači pevci, goriški dijaki in znani operni pevec g. Julij Betetto iz Ljubljane. Vspeled: 1. H. Voralich: „Slovan na dan“, mešan zbor; 2. Nagovor; 3. a) I. pl. Zajc: Erotični napev iz opere „Armida“, b) H. Volarič: „Biseri“, tenor solo s spremljevanjem glasovirja, poje J. Rijavec; 4. „Pozneje pred sodnikom“, šaljiv prizor; 5. F. S. Vilhar: „Mornar“, poje J. Betetto; 6. I. Budin: „Odlomek iz skritega življenja“, dramatična deklamacija; 7. A. Filipič: „Veneec ravniških narodnih pesmi“, šaljiv samospev s spremljevanjem glasovira, poje A. F.; 8. Šaloigra v dveh dejanjih; 9. B. Smetana: Arija Kecal-a iz opere „Prodana nevesta“, poje J. Betetto; 10. „Pri fotografu“, šaljiv prizor brez besed; 11. J. Aljaž: „Ne zveni mi“, mešan zbor. — Vstopnina 50 vin.; sedeži I. in II. vrste 50 vin.; III. in IV. vrste 30 vin. Po veselici prosta zabava.

dr Iz Vrtojbe: — Ker je bilo dne 30. t. m. pri sklicanem občnem zboru ženske podružnice sv. Cirila in Metoda število članov nezadostno sklicuje odbor zopet svoje člane na dan 7. t. m. v nedeljo ob 10 uri predpoludne.

Gospodarske vesti.

Za naše svilorejce!

V sobotni „Gorici“ smo le bolj na splošno dali navodilo, kako naj si svilorejci za zdaj sami zboljšajo svoj položaj, to je, kako naj se zavarujejo pred izkoriščanjem brezvestnih kupcev. Danes pa hočemo dati malo bolj podrobna navodila, kako naj se postopa, da se na lahek način pride do pravih uspehov.

1.) Naj se, kakor smo že zadnjič rekli, skliče v vsaki vasi, kjer je sviloreja razvita, sestanek vseh svilorejcev. Na tem sestanku, naj se najprej navzočim poljudno pojasni, zakaj se gre.

2.) Navzoči svilorejci naj izvolijo tri do pet zaupnikov. (Število zaupnikov naj se ravnja po velikosti vasi, oziroma številu svilorejcev.) Tem zaupnikom naj vsak svilorejec dotičnega kraja naznani, koliko semena misli vzeti v prihodnjem letu. Zaupniki bodo tako imeli natančen pregled, koliko je vseh svilorejcev in koliko semena imajo vsi skupaj.

3.) Svilorejci prepuste vso skrb za naročbo semena svojim zaupnikom, kateri bodo skrbeli, da vsak dobi ob svojem času naročeno seme. Svilorejci bodo s tem, da prepuste vso skrb zaupnikom, v tem ozirom prosti vseh sitnosti, katere so do zdaj imeli od vsiljivih agentov. Kedar se prikaže agent na pragu, naj ga vsak pošlje k zaupnikom in nobeden naj se ne spušča z njim v nikaka pogajanja. Zlasti za sklepanje novih pogodb je to velikega pomena, ker se ne bo nihče bal, ali se je prav pogodil ali ne. Zaupniki bodo lahko sklenili eno pogodbo za vse svilorejce skupaj.

Naloge zaupnikov.

1.) Zaupniki naj se, predno sprejmejo koga kot naročnika, prej prepričajo, ali bo imel dotičnik zadosti murvinega perja za prereditve sviloprejk, oziroma, če ima to od koga zagotovljeno. To je velikega pomena, ker do zdaj se je dostikrat pripetilo, da so naročili seme tudi taki, ki so imeli premalo ali pa celo nič listja. Zanašali so se na slepo srečo, češ, da bodo že kupili, ko bodo potrebovali. Ko pa je prišel čas, je bilo toliko takih revežev brez listja, da so povzročili veliko draginjo listja. Grozno je, ako se pomisli, da se morali ti plačevati listje po 16 kron kvintal, svilode pa prodajati po najnižjih cenah. Tako so ljudje trpeli na veliko škodo, mesto, da bi imeli kaj dobička.

2.) Zaupniki bodo lahko poizvedeli, koliko listja je v onih krajih, kjer sviloprejk ne redijo, n. pr. v gorah. Gorjanci in drugi vozijo tudi na slepo srečo prodajati listje v Gorico. Večkrat se zgodi, da nimajo komu prodati, mnogokrat pa ravno nasprotno. Kupcev je je toliko (in to so oni reveži, katere smo popred omenili), da nastane pravo odiranje ubogih kupovalcev. Vsega tega pa ne bo več, ako bodo Gorjanci in drugi po zaupnikih izvedeli že naprej, komu in za kakšno ceno bodo svoje listje prodali.

3.) Zaupniki bodo lahko tudi poskrbeli, da ne bodo vozili svilorejci prodajati svoj pridelek vsak zase. S tem zamudi mnogo oseb mnogo časa, zraven pa imajo tudi priložnost za zapravljanje. Žalostno je videti, kako vsak zase nese ali pelje svojo culico pridelka na prodaj. Koliko sitnosti, trgiranja, prepiranja povzroči to zasebno prodajanje na škodo prodajalcev samih.

Odvetnik Dr. Rajmund Luzzatto

naznanja,
da je preložil svojo pisarno
v ulico Corso Giuseppe Verdi
(nasproti mestnemu vrtu) št. 25.

Jakob Miklus

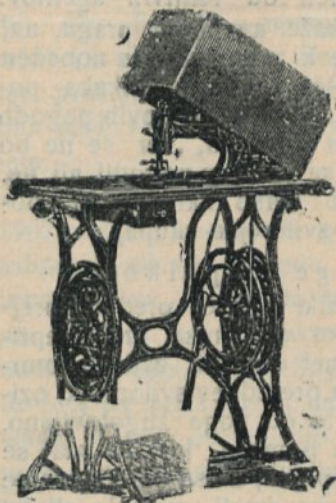
mizar in
lesni trgovec
v Podgori, na oglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
ta, vinskih posod, stiskalnice itd.

Peter Lukman

krojaški mojster
v Gorici — ulica sv. Antona 1 — v Gorici
naznanja, da ima dobro urejeno krojačnico, ter
se sl. občinstvu v mestu in na deželi priporoča
za mnogobrojna naročila.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev.
Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.

Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu

Ant. Obidič

čevljar
v Semeniški ulici 1
v Gorici
priporoča se
za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.
Naročila se izvršuje hitro.

Ivan Kravos

priporoča svojo
sedlarsko delavnico
v Gorici
na Kornju št. 11.

Loterijske številke.

29. junija.
Graz 77 31 24 41 58
Dunaj 9 69 61 6 45

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

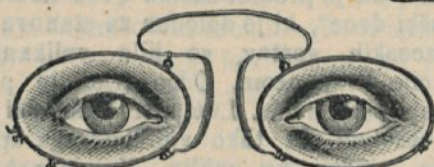
JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.
V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Ivan Bednařik

priporoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Pozor!

Edino naš rojak v Gorici, optikar
I. Primožič,
vulci Vetturini št. 3

ma veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor:
Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, ste-
kla iz kristala, v vseh številkah. V zalogi
ima razne toplotere, daljnogleda, baro-
metre, mikroskope, vage za vino, za žga-
nje, za špirite, livele za zidarje, mizarje
po najnižji ceni.

Izvršuje vsakovrstne poprave in iste
dostavlja na dom.

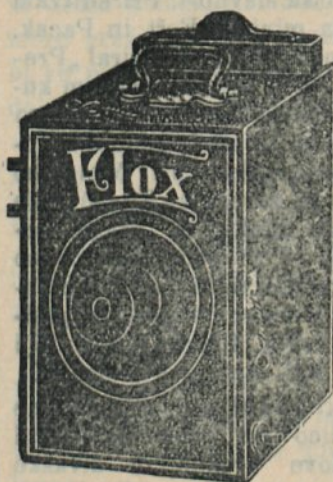
6 modernih kravat ali
zavratnic (ali tudi 3
kravate in 3 zavrat-
nice) za 3 K. 6 kosov
finega raznega blaga
za 4 K pošilja po
poštnem povzetju

Fr. Steiner

Dunaj
11/3 Krafftgasse 64/4
Zamena je dovoljena.

„Flox“

je fotografski
aparati s katerim
lahko vsak brez
znanstva fotogra-
fira. Aparat do-
gotavlja podoba
(sliko) v 5 krat 7
cm in stane z
celo elegantno
kompletno op-
ravo in poja-
nilom samo 6 K.
Pošilja po poš-
tnem povzetju

H. Weis, Dnna
Wien, XIV/3 Se-
chshausstr.
5124.

Krojaški mojster VIDROJIC

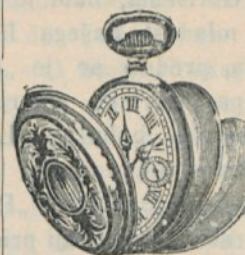
V Gorici, pod Kostanjevico št. 10,
se toplo priporoča posebno častiti duhovščini
v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno
se priporoča za izdelovanje talarjev.

Anton Ivanov Pečenko Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih
belih in črnih vin iz lastnih in drugih
priznanih vinogradov; plzenskega piva
»prazdroj« iz sloveče češke »Mešanske«
»vovarne«, in domačega
steklenicah, kojega pristnost se jamci.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na
debelo po 50 kg naprej
Vino dostavlja na dom in razpošilja
po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske
države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poš-
tena in točna. M M M M M M

Velika
iznajba.

Samo 2 gld. 55 kr. velja

ravnokar iznajdena nikel rem. žepna
ura z znamko System-Roskopf Pat.,
ki teče 36 ur, z minutnim kazalom,
bliščeča, lepa in natančno ideoča s 3-
letno garancijo. (Eleg. urna verižica
in 5 nakitov se zastoj pridene).

Ako ura ne ugaja, se denar vrne in
je vsak rizik izključen. Pošilja se le
proti povzetju, ali naprej poslanemu
denarju:

M. J. Holzer's Wwe Marie Holzer

Uhren und Goldwaren-Fabriks-Niederlage
en gross, Krakau Oest. Dietslg. 73, St.
Sebastianstrasse 26.

Zalagatelj c. kr. državnih uradnikov.
Ilustrovani cenik ur, verižic, zlatih,
srebrnih in China srebrnih izdelkov, kakor
tudi raznih godal na strojev gratis in franko.
Zastopniki se iščejo.
Slične anocene so ponarejene.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja
srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbnikom za
vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje
se tudi na obroke. Konkurencija v cenah izključena.
Cenike gratis franko na dom.

Kerševani & Čuk

GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov
za umetno vezenje (rekamiranje), katere pro-
dajava tudi na mesečne obroke. — Zaloga
dvokoles. — Mehanična delavnica.
konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo ši-
valnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov

Šivalne stroje in poprave
jamčiva od 5 do 10 let.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Obrestna mera za hranilne vloge je nespremenjena.